

.....

.....
.....
.....
.....

PISEMNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Katowice działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3, w związku z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (*Dz. U. z 2015r. poz. 613 z późn. zm.*) oraz art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (*Dz. U. z 2016r. poz. 716*)

postanawia

udzielić na wniosek z siedzibą
..... interpretacji przepisów prawa podatkowego uznając, iż wskazane we wniosku „(...) grunty, na których posadowione są budynki związane zarówno z działalnością statutową jak i ze sprzedażą usług zleconych (...)” podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako grunty pozostałe zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit c ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

UZASADNIENIE

Dnia 06.04.2016r. do tutejszego Organu wpłynął wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 05.04.2016r. znak: z siedzibą w zakresie ustalenia „czy grunty, na których posadowione są budynki związane zarówno z działalnością statutową jak i ze sprzedażą usług zleconych podlegają opodatkowaniu jako grunty związane z działalnością gospodarczą (art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych) czy traktowane są jako grunty pozostałe – zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c w/w ustawy?”.

Wnioskodawca w złożonym wniosku przedstawił stan faktyczny, z którego wynika, iż „..... jest jednostką budżetową będącą podmiotem leczniczym, finansowanym z budżetu państwa (art. 15 ust 3 ustawy z 14.03.1985r. o PIS, *Dz.U. z 2015r. poz. 1412*)” i „na podstawie decyzji Prezydenta Miasta Katowice ma w trwałym zarządzie nieruchomość o powierzchni Jest podatnikiem podatku od nieruchomości na podstawie art. 3 ust.1 pkt 4 ustawy z 12.01.1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (*Dz.U. z 2014r. poz.849 ze zm.*)”.

..... „na podstawie art. 36 ustawy o PIS pozyskuje środki finansowe ze sprzedaży usług zleconych” oraz „jest zarejestrowana jako czynny podatnik podatku VAT”.

Wnioskodawca zaznaczył jednocześnie, iż „na podstawie art. 86 i 90 ustawy z dnia 11.03.2004r. o podatku od towarów i usług (*Dz.U. z 2011r. nr 177 poz. 1054 z późn. zm.*) ustala pre - współczynnik i współczynnik dla potrzeb prawidłowego rozliczania podatku VAT”.

W złożonym wniosku wskazała własne stanowisko w sprawie stwierdzając, iż „(...) grunty, na których posadowiony jest budynek związany z udzielaniem świadczeń zdrowotnych nie są gruntami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zatem winny one podlegać opodatkowaniu na podstawie ustawy z dnia 12.01.1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (art. 5 ust.1 pkt 1 lit. c) i uchwały Rady Miasta Katowice Nr XVIII/343/15 z dnia 26.11.2015r. odnoszących się do gruntów pozostałych i według stawki 0,38 zł za metr kw”(....).

Wnioskodawca wskazał jednocześnie, że „opodatkowanie podatkiem VAT pozostaje bez wpływu na ocenę prowadzenia działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Każdy ze wskazanych aktów zawiera odrębną definicję legalną pojęcia działalność gospodarcza. Nie można zatem działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o VAT utożsamiać z działalnością gospodarczą, do której odnosi się ustawa z dnia 02.07.2004r. o swobodzie

działalności gospodarczej (Dz.U. z 2015r. poz. 584 z późn. zm.). Ustawa z 12.01.1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014r. poz. 849 z późn. zm.) interpretując określone w niej pojęcia w zakresie działalności gospodarczej odsyła do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (art.1a pkt 4). Definicje zawarte w jednym akcie normatywnym, nie są adekwatne do interpretacji pojęć z innego aktu w szczególności w sytuacji, gdy tak jak w niniejszej sprawie, zawiera on własną definicję legalną. nie prowadzi działalności gospodarczej w rozumieniu art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej rozumianej jako zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Aby działalność uznać za zarobkową konieczne jest nastawienie na uzyskiwanie dochodu”. Wnioskodawca wskazał również, iż „..... jest jednostką budżetową Skarbu Państwa. Jako jednostka finansów publicznych jest powiązana z budżetem Skarbu Państwa metodą budżetowania brutto. Metoda powiązania z budżetem oznacza, że każdy dochód jednostki budżetowej jest zarazem dochodem budżetu państwa. Nieodprowadzenie dochodu do budżetu stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych”.

Podsumowując przedstawione własne stanowisko Wnioskodawca stwierdził, iż „skoro zatem nie prowadzi samoistnej, samodzielnej działalności gospodarczej, tj. nie wykonuje działalności we własnym imieniu i na własny rachunek, to działalność nie nosi cech działalności gospodarczej w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 02.07.2004r. o swobodzie działalności gospodarczej”.

We wniosku Wnioskodawca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 14b ww. ustawy - Ordynacja podatkowa, a także załączył polecenie przelewu w wysokości 40,00zł, dokonanego dnia 06.04.2016r. na rachunek Urzędu Miasta Katowice tytułem „opłaty za wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego co do gruntów”.

Mając na względzie przedstawiony stan faktyczny oraz zaprezentowane przez Wnioskodawcę własne stanowisko w sprawie, podstawową kwestią, w ocenie tutejszego Organu, było przeanalizowanie obowiązujących przepisów prawa w zakresie problematyki zawartej we wniosku.

Obowiązek podatkowy i zasady opodatkowania podmiotów z tytułu posiadania nieruchomości normuje ustawa z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016r. poz. 716).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące:

- 1) właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, z zastrzeżeniem ust. 3;
- 2) posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych;
- 3) użytkownikami wieczystymi gruntów;
- 4) posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie:
 - a) wynika z umowy zawartej z właścicielem, Agencją Nieruchomości Rolnych lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości,
 - b) jest bez tytułu prawnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

....., jako jednostka budżetowa, zalicza się do grupy jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, które nie są posiadaczami nieruchomości w rozumieniu art. 336 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2014r. poz. 121 z późn. zm.), ponieważ nie władają nieruchomością we własnym imieniu i na własny rachunek. Jednostka budżetowa podatnikiem podatku od nieruchomości staje się wówczas, gdy jest posiadaczem nieruchomości gminy, w przypadku przekazania jej w trwały zarząd. Jednostka budżetowa ma w tej sytuacji tytuł prawny - decyzję o ustanowieniu na jej rzecz trwałego zarządu określonych nieruchomości. Wnioskodawca posiada tytuł prawny uprawniający do władania nieruchomością w postaci decyzji Prezydenta Miasta Katowice o przekazaniu w trwały zarząd na czas nieoznaczony na rzecz nieruchomości położonej w Katowicach przy ul., zatem - jako posiadacz ww. nieruchomości zobowiązana jest do płacenia podatku od nieruchomości.

Z art. 2 ust. 1 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają: grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Pojęcie gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej zdefiniowane zostało w art. 1a ust. 1 pkt 3 cytowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, z którego wynika, iż wskazane przedmioty opodatkowania będą związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, jeśli są w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą z zastrzeżeniem ust. 2a, zgodnie z którym do gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zalicza się: budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych, a także gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. poz. 1777) i położonych na terenach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie pod zabudowę

mieszkaniową, usługową albo zabudowę o przeznaczeniu mieszanym obejmującym wyłącznie te rodzaje zabudowy, jeżeli od dnia wejścia w życie tego planu w odniesieniu do tych gruntów upłynął okres 4 lat, a w tym czasie nie zakończono budowy zgodnie z przepisami prawa budowlanego oraz budynków, budowli lub ich części, w odniesieniu do których została wydana decyzja ostateczna organu nadzoru budowlanego, o której mowa w art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (*Dz. U. z 2016 r. poz. 290*), lub decyzja ostateczna organu nadzoru górniczego, na podstawie której trwale wyłączono budynek, budowlę lub ich części z użytkowania.

W cytowanym art. 1a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wyraźnie zaznaczono, iż wymienione tam przedmioty opodatkowania mają być w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą. W obydwu tych przypadkach jednakowo mają status gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zatem próba wykazania, że określony podmiot pozbawiony jest przymiotu przedsiębiorcy, nie przekłada się na wniosek o odnośnie braku związku gruntu z prowadzeniem działalności gospodarczej, jeżeli podmiot działalność taką prowadzi. Tę samą kwalifikację prawnopodatkową mają bowiem przedmioty opodatkowania znajdujące się w posiadaniu podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą - o której mowa w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, do której odsyła art. 1a ust. 1 pkt 4 cytowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - nie będącego przedsiębiorcą (*wyrok WSA w Gliwicach z dnia 14.10.2015r. sygn. I SA GL/425/15*).

Mając na uwadze powyższe przepisy w pierwszej kolejności w zakresie ustalenia jaką stawka winny być opodatkowane grunty, będące w posiadaniu Wnioskodawcy należy poddać analizie, czy jest przedsiębiorcą lub innym podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Analiza tej kwestii powinna być dokonana również na podstawie regulacji ustawy z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (*Dz.U. z 2015r. poz. 1412*) oraz ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej (*Dz.U. z 2015r. poz. 618 z późn. zm.*), z uwagi na zapisy § 1 statutu, z którego wynika, iż Wnioskodawca działa na podstawie ww. ustaw.

Definicja działalności gospodarczej zawarta w art. 1a ust. 1 pkt 4 powoływanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych odsyła do zapisów zawartych w ustawie z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (*Dz. U. z 2015r. poz. 584 z późn. zm.*), gdzie stosownie do art. 2 tej ustawy działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Z kolei z przepisu art. 15 ust. 3 ww. ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej wynika, iż stacja sanitarno-epidemiologiczna jest jednostką budżetową będącą podmiotem leczniczym finansowanym z budżetu państwa. Zgodnie z art. 1 ww. ustawy Państwowa Inspekcja Sanitarna jest powołana do realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego, w szczególności poprzez sprawowanie nadzoru nad warunkami: higieny środowiska, higieny pracy w zakładach pracy, higieny radiacyjnej, higieny procesów nauczania i wychowania, higieny wypoczynku i rekreacji, zdrowotnymi żywności, żywienia i przedmiotów użytku, higieniczno-sanitarnymi, jakie powinien spełniać personel medyczny, sprzęt oraz pomieszczenia, w których są udzielane świadczenia zdrowotne - w celu ochrony zdrowia ludzkiego przed niekorzystnym wpływem szkodliwości i uciążliwości środowiskowych, zapobiegania powstawaniu chorób, w tym chorób zakaźnych i zawodowych. W myśl art. 36 ust. 3b cytowanej ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej „(...) stacje sanitarno-epidemiologiczne mogą pozyskiwać środki finansowe z tytułu sprzedaży usług zleconych, w szczególności w zakresie: badań laboratoryjnych, badań i pomiarów środowiskowych i innych czynności dotyczących oceny jakości zdrowotnej i bezpieczeństwa zdrowotnego, prowadzenia szkoleń i egzaminów oraz wykonywania ocen zdrowotnych”, a „środki pochodzące z wykonywanych przez stacje sanitarno-epidemiologiczne usług, o których mowa w ust. 3b, stanowią dochody budżetu państwa” (ust. 3c ww. artykułu).”

Z zapisów ww. ustawy o działalności leczniczej wynika (*art. 4 ust. 1 pkt 3*), iż jednostki budżetowe, w tym państwowe jednostki budżetowe tworzone i nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Ministra Sprawiedliwości lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, posiadające w strukturze organizacyjnej ambulatorium, ambulatorium z izbą chorych lub lekarza, o którym mowa w art. 55 ust. 2a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (*Dz. U. z 2015 r. poz. 581*) uważa się za podmioty lecznicze, niebędące przedsiębiorcami (*art. 2 ust. 1 pkt 4*).

Jednocześnie zaznaczyć należy, iż działalność lecznicza, polegająca na udzielaniu świadczeń zdrowotnych (*art. 3 ust. 1 ww. ustawy o działalności leczniczej*), jak również polegająca na promocji zdrowia lub realizacji zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i promocją zdrowia, w tym wdrażaniem nowych technologii medycznych oraz metod leczenia (*art. 3 ust. 2 ww. ustawy o działalności leczniczej*) jest działalnością regulowaną w rozumieniu ww. ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, zgodnie z art. 16 ust. 1 ww. ustawy o działalności leczniczej. Powyższe oznacza, że każda działalność lecznicza, która jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, jest działalnością gospodarczą. Natomiast ust. 1a tego przepisu wskazuje, kiedy działalność lecznicza nie stanowi działalności regulowanej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, ograniczając ten wyjątek do przypadków działalności leczniczej:

- 1) podmiotów leczniczych w formie jednostki budżetowej;
- 1a) podmiotów leczniczych w formie jednostki wojskowej;

2) działalności leczniczej wykonywanej jako:

- a) działalność pożytku publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 24.04.2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (*Dz. U. z 2014 r. poz. 1118, 1138 i 1146*), chyba że zachodzą przesłanki określone w art. 9 ust. 1 tej ustawy,
- b) działalność charytatywno-opiekuńcza, jeżeli przepisy odrębne przewidują prowadzenie takiej działalności.

Powyższe oznacza, iż jednostki budżetowe nie prowadzą działalności leczniczej jako działalności regulowanej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Co prawda w nowym brzmieniu ust. 2 zostało przyjęte, że do wskazanych w ust. 1a jednostek stosuje się przepisy dotyczące działalności regulowanej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, ale należy to czynić niejako posiłkowo, tylko przez zastosowanie zawartych tam specjalnych procedur rejestrowych i kontrolnych i nie zmienia to wskazanej w ust. 1a generalnej zasady wyłączenia

tych jednostek w konsekwencji uznania ich za prowadzące działalność gospodarczą. Powyższe potwierdza orzecznictwo sądowe, w tym wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 14 października 2015r. (*sygn. akt I SA/Gl 425/15*), zgodnie z którym „systemowe odczytanie przywołanych przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i ustawy o działalności leczniczej prowadzi do jednoznacznego wniosku, że każda działalność lecznicza, która jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest działalnością gospodarczą. Tak więc wykładnia systemowa zewnętrzna - mająca w tym przypadku priorytet ze względu na zastosowany przez prawodawcę system odesłań - wskazuje, że podmiot, który taką działalność regulowaną wykonuje jest podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą, a znajdujące się w jego posiadaniu grunty, budynki i budowle są gruntami, budynkami i budowlami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej - w rozumieniu ustawy podatkowej”.

Należy również mieć na względzie zapisy statutu Wnioskodawcy, z których wynika, iż prowadzi działalność w formie jednostki budżetowej, będącej podmiotem leczniczym finansowanym z budżetu państwa (§ 4 statutu) i wykonuje swoje zadania za pomocą przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 ww. ustawy o działalności leczniczej, zgodnie z którym za przedsiębiorstwo należy rozumieć zespół składników majątkowych, za pomocą którego podmiot leczniczy wykonuje określony rodzaj działalności leczniczej (§ 2 statutu). Wnioskodawca może prowadzić niewyodrębnioną organizacyjnie działalność wykraczającą poza zakres działalności podstawowej, określonej w statucie, polegającej na świadczeniu usług w zakresie diagnostyki laboratoryjnej oraz profilaktyki, co wynika z zapisu w § 8 ww. statutu Wnioskodawcy.

Mając na uwadze przepisy cytowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych należy stwierdzić, iż z zasady nieruchomości, co do których podatnikiem jest podmiot udzielający świadczenia zdrowotne, podlegają opodatkowaniu według różnych stawek podatkowych wskazanych w art. 5 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a różnica ta dotyczy rodzajów przedmiotów opodatkowania.

Ustawa podatkowa w art. 5 ust. 1 wyznaczyła maksymalne stawki podatku w odniesieniu do czterech kategorii gruntów, w tym gruntów: związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków (*pkt 1 lit. a*), pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych (*pkt 1 lit. b*), pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego (*pkt 1 lit. c*) oraz niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (*Dz. U. poz. 1777*), i położonych na terenach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową, usługową albo zabudowę o przeznaczeniu mieszanym obejmującym wyłącznie te rodzaje zabudowy, jeżeli od dnia wejścia w życie tego planu w odniesieniu do tych gruntów upłynął okres 4 lat, a w tym czasie nie zakończono budowy zgodnie z przepisami prawa budowlanego (*pkt 1 lit. d*).

Jednocześnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, iż ustawodawca ustanowił specjalną stawkę podatkową wobec nieruchomości dla tych podmiotów udzielających świadczeń zdrowotnych, jednakże tylko co do budynków lub ich części. W przypadku gruntów podatek należy naliczać na zasadach ogólnych, czyli według stawek właściwych dla gruntów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą w przypadku, gdy podatnikiem podatku od nieruchomości jest podmiot prowadzący działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Analizując powyższe stwierdzić należy, iż nie prowadzi działalności gospodarczej w rozumieniu cytowanej ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, gdyż jest jednostką budżetową, będącą podmiotem leczniczym finansowanym z budżetu państwa, co oznacza, że nie prowadzi działalności leczniczej jako działalności regulowanej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Rekapitułując, powyższe prowadzi do wniosku, iż grunty, będące w trwałym zarządzie „(...) na których posadowiony jest budynek związany z udzielaniem świadczeń zdrowotnych nie są gruntami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej(...)”, zatem podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako grunty pozostałe zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit c ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, co wynika z faktu, iż Wnioskodawca prowadzi działalność w formie jednostki budżetowej, będącej podmiotem leczniczym finansowanym z budżetu państwa, co oznacza, że nie prowadzi działalności gospodarczej w rozumieniu cytowanej ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Zatem tutejszy Organ podziela stanowisko Wnioskodawcy w zakresie wskazanym we wniosku uznając, iż grunty będące w trwałym zarządzie „(...) nie są gruntami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zatem winny one podlegać opodatkowaniu na podstawie ustawy z dnia 12.01.1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (art. 5 ust.1 pkt 1 lit. c).(...)”.

Niniejsza interpretacja została wydana w oparciu o stan faktyczny przedstawiony przez, a co za tym idzie przedmiotowe postępowanie interpretacyjne ograniczono wyłącznie do udzielenia pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w okolicznościach stanu faktycznego podanego przez Stronę we wniosku. Związanie organu interpretacją dotyczy jedynie dokonanej wykładni przepisu podatkowego wyłącznie w kontekście zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę. Nie oznacza to, iż w przypadku dokonania w toku postępowania podatkowego innych ustaleń, Organ będzie musiał zająć stanowisko zbieżne z dokonaną wcześniej interpretacją.

Biorąc pod uwagę powyższe tutejszy Organ postanawia jak w sentencji.

POU C Z E N I E

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Od niniejszej interpretacji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Katowice, po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Katowice - w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2012r. poz. 270 z późn. zm.).

Skargę do WSA wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Do wiadomości:

- Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Katowicach,
ul. Paderewskiego 32b, 40-282 Katowice
- a/a